Lieta Nr. A 42 07106 10
Lietvedības Nr. A 03067-11/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 22.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējas *J.K.* pārstāvim *G.L.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Lauku atbalsta dienesta pārstāvēm *S.B.*, *I.M.* un *D.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *J.K.* pieteikumā par Lauku atbalsta dienesta 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.6.4/K-223/2.1-24/455 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gadā Lauku atbalsta dienesta Lielrīgas reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē (turpmāk arī – LAD LRLP) saņemts *G.L.* atbalsta iesniegums „Platību maksājumu iesniegums 2006.gadā" un tā pielikums „Atbalsta iesniegums Agrovides apakšpasākumiem 2006.gadā", kurā uz pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība" atbalstu tika pieteikti 43,31 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

[1.1] 2007.gadā LAD LRLP saņemts *G.L.* atbalsta iesniegums „Platību maksājumu iesniegums 2007.gadā" un tā pielikums „Atbalsta iesniegums Agrovides apakšpasākumiem 2007.gadā", ar kuru *G.L.* apliecināja, ka turpina pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība" saistības 43,26 ha apmērā.

[1.2] 2008.gadā LAD LRLP saņemts *G.L.* atbalsta iesniegums „Platību maksājumu iesniegums 2008.gadā" un tā pielikums „Atbalsta iesniegums Agrovides apakšpasākumiem 2008.gadā", ar kuru *G.L.* apliecināja, ka turpina pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība" saistības 21,19 ha apmērā.

Minētajam iesniegumam pievienota veidlapa „Platību maksājumu iesnieguma/Atdalīto papildu valsts tiešo maksājumu/Agrovides saistību nodošana un pārņemšana", kurā norādīts, ka *G.L.* ar 2006.gada iesniegumu uzņemtās saistības 22,07 ha apmērā nodod SIA „Stirpes".

[1.3] 2008.gadā LAD LRLP saņemts SIA „Stirpes" atbalsta iesniegums „Platību maksājumu iesniegums 2008.gadā" un tā pielikums „Atbalsta iesniegums Agrovides apakšpasākumiem 2008.gadā", ar kuru uz pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības

attīstība" atbalstu tika pieteikti 60,30 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

[1.4] 2009.gadā LAD LRLP saņemts *J.K.* atbalsta iesniegums „Platību maksājumu iesniegums 2009.gadā" un tā pielikums „Atbalsta iesniegums Agrovides apakšpasākumiem 2009.gadā" (turpmāk – 2009.gada iesniegums), ar kuru uz pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība" atbalstu tika pieteikti 89,05 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

[1.5] 2009.gada 2.aprīlī LAD LRLP saņemts iesniegums par saistību nodošanu un pārņemšanu pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība", kurā norādīts, ka *G.L.* ar 2006.gada iesniegumu uzņemtās saistības 21,19 ha apmērā nodod *J.K.*

[1.6] 2009.gada 2.aprīlī LAD LRLP saņemts iesniegums par saistību nodošanu un pārņemšanu pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība", kurā norādīts, ka SIA „Stirpes" ar 2008.gada iesniegumu uzņemtās saistības 60,30 ha apmērā nodod *J.K.*

[1.7] 2009.gada 3.augustā LAD LRLP saņemts iesniegums, ar kuru *J.K.* atsauc 2009.gada iesniegumā deklarētos laukus Nr.12 un Nr.14.

[1.8] Sertificējošās institūcijas biedrības „Vides kvalitāte" atzinumā „Bioloģiskās lauksaimniecības kontroles institūcijas atzinums", kas parakstīts 2009.gada 4.septembrī un 2009.gada 11.novembrī, konstatēts, ka 2009.gada iesniegumā deklarētie lauki Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4, Nr.5, Nr.11, Nr.12, Nr.13 un Nr.14, kas deklarēti ar kultūru „Upenes", atbilst kultūrai „Aramzemē sētie ilggadīgie zālāji".

[2] Ar LAD LRLP 2010.gada 19.februāra lēmumu Nr.6/2-2-7/169 *J.K.* uzlikts par pienākumu līdz 2010.gada 29.martam atmaksāt saistību periodā saņemto atbalstu par pārtrauktajām saistībām Ls 22589,58 apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam *J.K.* to apstrīdēja Lauku atbalsta dienestā.

[3] 2010.gada 7.jūnijā *J.K.* 2009.gada iesniegumā deklarētajām platībām tika veikta pārbaude uz vietas, kurā konstatēts, ka lauki Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4, Nr.5, Nr.11 un Nr.13, kas deklarēti ar kultūru „Upenes", neatbilst deklarētajai kultūrai. Laukos Nr.1, Nr.4, Nr.5 un Nr.13 dabā ir kultūra „Pastāvīgās pļavas un ganības", kultūras kods 710, laukos Nr.2 un Nr.3 ir kultūra „Papuve", kultūras kods 610, un laukā Nr.11 dabā ir kultūra „Aramzemē sētie ilggadīgie zālāji", kultūras kods 720.

[4] Ar Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – atbildētājs) 2010.gada 22.jūnija lēmumu Nr.6.4/K-223/2.1-24/455 (turpmāk – Lēmums) atcelts sākotnējais lēmums daļā, nosakot atmaksājamo summu par pārtraukto saistību platību Ls 13387,94 apmērā, uzlikts par pienākumu atmaksāt minēto summu līdz 2010.gada 28.jūlijam, kā arī piedāvāts noslēgt vienošanos par atmaksas termiņa pagarināšanu.

[5] 2010.gada 2.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.K.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[5.1] Biedrības „Vides kvalitāte" eksperta atzinums, ka lauki izskatās neatbilstoši upeņu stādījumiem, nav pamatots ar tiesību normām un ir vērtējams kā eksperta subjektīvs viedoklis. No minētā atzinuma nav izdarāms neapšaubāms secinājums, ka upeņu stādījumi, kuriem, pamatojoties uz zemes gabalu pārbaudēm dabā, izdots nepieciešamais sertifikāts atbalsta saņemšanai 2008.gadā, 2009.gadā vairs nav uzskatāmi par atbilstošiem atbalsta saņemšanai. Atbildētājs Lēmumā norādījis, ka nevienā normatīvajā aktā nav definēts, kādi stādījumi ir uzskatāmi par upeņu stādījumiem, tādēļ tiek ņemta vērā vispārpieņemtā prakse upeņu audzēšanā, stādīšanas attālumi tiek noteikti atkarībā no šķirnes. Pieteicēja norāda, ka Lēmumā pieteicējas upeņu šķirne nav pieminēta.

[5.2] 2009.gada rudenī pieteicēja interneta vietnē www.lad.gov.lv sadaļā, kurā var uzdot interesējošos jautājumus, uzdeva atbildētājai jautājumu, vai dotajā brīdī ir iespējams mainīt pieteikto kultūraugu „Upenes", kods 922, uz „Ilggadīgie zālāji", kods 720. 2009.gada 12.septembrī atbildētājs pieteicējai elektroniski sniedza atbildi, kurā norādīja, ka mainīt kultūras kodu ir iespējams bez soda sankcijām. Pēc atbildes saņemšanas pieteicēja laukiem, izņemot lauku Nr.7, kuri deklarēti kā kultūra „Upenes" mainīja kultūras kodu uz kultūru „Ilggadīgie zālāji", kods 720. Tādējādi atbildētāja apgalvojums, ka pieteicējas pieteiktā atbalsta platība ir 0,00 ha, neatbilst faktiskajiem apstākļiem. Saskaņā ar tiesiskās paļāvības principu pieteicēja paļāvās, ka atbildētāja elektroniski sniegtā atbilde ir tiesiska un neradīs viņai nelabvēlīgas sekas.

[5.3] Pieteicēja norāda, ka atbildētājs pieteicējas deklarētajās lauku platībās pārbaudi uz vietas veica 2010.gada 7.jūnijā, tas ir, gandrīz gadu pēc biedrības „Vides kvalitāte" eksperta veiktās lauku apsekošanas. Lauksaimniecībā lauku faktiskais stāvoklis gada laikā mainās, jo pa šo laiku faktiski ir pagājis lauksaimnieciskās ražošanas cikls. Šajā laikā pieteicēja jau bija uzsākusi nokaltušo un nīkuļojošo stādījumu aizstāšanu ar citiem. Turklāt 2010.gada 7.jūnijā bija beidzies pamattermiņš atbalsta iesniegumu iesniegšanai par 2010.gadu, tādējādi atbildētājs minētajā datumā nebija tiesīgs veikt pārbaudi uz vietas.

[5.4] Atbildētājs pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta ceturto daļu, jo Lēmums pamatots ar Ministru Kabineta 2008.gada 15.aprīļa noteikumiem Nr.282 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku attīstībai – vides un lauku ainavas uzlabošanai" (turpmāk – Noteikumi Nr.282), kas zaudēja spēku ar Ministru Kabineta 2010.gada 23.marta noteikumiem Nr.295 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības pabalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai" (turpmāk – Noteikumi Nr.295).

[5.5] Pieteicēja apstrīdēja 2010.gada 18.jūnijā saņemto atbildētāja veiktās lauku pārbaudes uz vietas ziņojumu, nosūtot apstrīdēšanas iesniegumu 2010.gada 28.jūnijā, tādējādi atbildētāja šajā laikā nebija tiesīga pieņemt Lēmumu.

[5.6] Atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav ievērojis tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu. Jebkuru koku vai krūmu audzēšanu ietekmē vides apstākļi, turklāt, ņemot vērā upeņu stādījumu lielās platības, šīs ietekmes novēršana nav iespējama īsā laikā, jo ir nepieciešams veikt noteiktus priekšdarbus, kas prasa laiku. Tāpat atbildētājs nav izdarījis lietderības apsvērumus, kā arī nav norādījis mērķi, līdz ar to ir pārkāpts APL 67.panta otrās daļas 6.punkts.

[5.7] Interneta vietnē www.lad.gov.lv sadaļā *Aktualitātes* norādīts, ka atbalsta saņēmējiem, kuri pieteikto atbalsta platību samazinājuši ne vairāk kā par divdesmit procentiem, saņemtais atbalsta maksājums nav jāatmaksā.

[6] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Lauku atbalsta dienests tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms uz Lēmumā minēto apsvērumu pamata.

Papildus atbildētājs norāda, ka Noteikumi Nr.282 2008.gada un 2009.gada saistību periodā bija saistoši pieteicējai, līdz ar to atbildētājs minētos noteikums piemērojis pamatoti, Lēmums ir tiesisks un pamatots, kā arī satur apsvērumus, kas bija par pamatu Lēmuma izdošanai.

[7] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

[8] Atbildētāja pārstāves tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[10] Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka valsts un Eiropas Savienības atbalsts tiek piešķirts, lai sekmētu lauksaimniecības, lauku un zivsaimniecības attīstību, kā arī paaugstinātu lauku teritorijas iedzīvotāju dzīves līmeni un radītu Latvijas un pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu lauksaimniecības produktu ražotājiem līdzvērtīgus konkurences priekšnoteikumus.

Atbalsta piešķiršanai ir paredzēta noteikta kārtība, un ar Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 5.panta ceturto daļu Ministru kabinetam tiek deleģēts noteikt kārtību, kādā tiek administrēts un uzraudzīts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai, un kārtību, kādā tiek administrēts un uzraudzīts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauku un zivsaimniecības attīstībai.

Pamatojoties uz iepriekš minēto pilnvarojumu, Ministru kabinets 2008.gada 24.aprīlī pieņēmis Noteikumus Nr.282, nosakot kārtību, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku attīstībai – vides un lauku ainavas uzlabošanas pasākumiem, ko īsteno atbilstoši Padomes 2005.gada 20.septembra Regulai (EK) Nr.1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (turpmāk – regula Nr.1698/2005).

Noteikumi Nr.282 paredz vairākus atbalsta pasākumus, tai skaitā 2.3.1.apakšpunktā paredzēts atbalsts pasākumam „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība", kuram 2009.gadā ir pieteikusies arī pieteicēja. Atbilstoši Noteikumu Nr.282 26.2.apakšpunktam atbalsta pretendents var saņemt atbalstu par lauksaimniecībā izmantojamo zemi, kurā tiek audzēta atbalsttiesīga kultūra (2.pielikums), ja turpmākos piecus gadus no pirmā maksājuma apstiprināšanas gada uzņemas saistības nesamazināt atbalsttiesīgo platību, saimniekot tajā atbilstoši apakšpasākuma atbalsta saņemšanas nosacījumiem, nemainīt lauka atrašanās vietu un katru gadu iesniegt aizpildītu platību maksājumu iesniegumu.

Tātad ir noteikta kārtība, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības finansiāls atbalsts lauku attīstībai lauksaimniekiem. Piešķirot atbalstu, valsts izvirza nosacījumus tā saņemšanai. Tiesības saņemt atbalstu nav absolūtas, tā ir priekšrocība, kas iegūstama tikai tad, ja noteiktie priekšnosacījumi ir pilnībā izpildīti.

[11] Lietā nav strīda par to, ka *G.L.* saskaņā ar Lauku attīstības plāna 9.1.apakšnodaļu „Pasākums: Agrovide" uzņēmās pildīt saistības attiecīgajā platībā piecus gadus (saistību periods 2006.- 2010.gads). Tāpat lietā nav strīda, ka pieteicēja, iesniedzot 2009.gada iesniegumu, uzsāka jaunu saistību periodu (2009.- 2013.gads), vienlaicīgi uzņemoties izpildīt iepriekš *G.L.* uzņemtās saistības.

Lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājs pamatoti secinājis, ka pieteicējas deklarētā platība atbalsta pasākumam „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība" ir samazināta par 60,30 ha un vai pieteicējai ir pienākums atmaksāt nepamatoti izmaksāto atbalstu par samazināto saistību platību Ls 17895,70 apmērā.

Tādejādi lietā pārbaudāms vai pieteicēja ir ievērojusi normatīvajos aktos izvirzītos nosacījumus atbalsta saņemšanai.

[12] Tiesību teorijā atzīts, ka „tiesību normas tūlītēju spēku var uzskatīt par vispārīgu principu publiskajās tiesībās (..). Tas nozīmē, ka tās tiesiskās attiecības (juridiskie fakti), kas nodibinājušās, agrākai tiesību normai spēkā esot, bet turpinās pēc jaunās tiesību normas spēkā stāšanās (ievadītie jeb turpinātie apstākļi), no attiecīgās tiesību normas spēkā stāšanās brīža pakļaujas šai normai." *(Kalniņš E. Tiesību normas spēkā esamība un intertemporālā piemērojamība. Likums un Tiesības, 2000, 2.sēj., Nr.7, 220.lpp.).*

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments *(2004.gada 10.augusta spriedums lietā Nr.SKA-85, 10.punkts)*, „(..) saskaņā ar vispārīgo tiesību principu katra tiesiska attiecība apspriežama pēc tām tiesību normām, kas bija spēkā tiesiskās attiecības rašanās, grozīšanas vai izbeigšanās brīdī (..).”.

Noteikumi Nr.282 bija spēkā no 2008.gada 24.aprīļa līdz 2010.gada 31.martam. Ņemot vērā, ka pieteicēja saistības uzņēmās 2009.gadā, pārkāpumi pieteicējas deklarētajās platībās atbalsta saņemšanai konstatēti 2009.gadā un sākotnējais lēmums lietā pieņemts 2010.gada 19.februārī, secināms, ka izskatāmajā gadījumā ir piemērojami Noteikumi Nr.282.

[13] Pieteicēja nepiekrīt atbildētājas izvirzītajam argumentam, ka, ņemot vērā vispārpieņemto praksi upeņu audzēšanā, atkarībā no šķirnes īpatnībām, to stādīšanas attālumi ir 3 m – 4 m x 0,6 m – 1 m.

Pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē norādītais, ka upenes stādītas 5 m – 6 m attālumā starp rindām un 1 m – 3 m attālumā starp stādiem, nonāk pretrunā ar eksperta veiktajā pārbaudē konstatēto, ka stādījumi ir ļoti reti 6 m – 10 m x 3 m – 4 m, vietām vēl retāki, izkaltuši, iznīkuši un nav kopti *(lietas 167.lapa)*.

Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē objektīvi nespēja izskaidrot, kādu iemeslu dēļ nepieciešams stādījumus veikt tik lielos attālumos, kas būtiski atšķiras no atbildētājas norādītajiem attālumiem, atsaucoties uz vispārpieņemto praksi upeņu audzēšanā. Pieteicējai atkāpjoties no vispārpieņemtās prakses upeņu audzēšanā, būtu īpaši jāpamato šādu atkāpju pieļaujamība un nepieciešamība. Tiesas ieskatā palielinātu attālumu izvēli stādījumos gan starp rindām un gan starp stādiem, nevar attaisnot ar pieteicēja pārstāvja tiesas sēdē pausto argumentu, ka pieteicējas rīcībā ir vecā tipa pļaušanas tehnika, ar kuru iespējams nodrošināt rindstarpu kopšanu tikai palielinātos attālumos.

Izvērtējot lietas materiālus un uzklausot lietas dalībniekus, tiesai nerodas šaubas, ka sertificējošās institūcijas biedrības „Vides kvalitāte” atzinumā „Bioloģiskās lauksaimniecības kontroles institūcijas atzinums” *(lietas 123.lapa)* pamatoti konstatējusi, ka 2009.gada iesniegumā deklarētie lauki Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4, Nr.5, Nr.11, Nr.12, Nr.13 un Nr.14, kas deklarēti ar kultūru „Upenes”, atbilst kultūrai „Aramzemē sētie ilggadīgie zālāji”.

[14] Tāpat tiesa nekonstatē apstākļus – izņēmuma gadījumus, kuriem iestājoties atbildētājs varētu pieļaut atkāpes no atbalsta saņemšanai izvirzītajām prasībām.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.282 6.punktu atbildētājs varēja pieļaut atkāpes no atbalsta saņemšanai izvirzītajām prasībām ārkārtas apstākļu dēļ. Ar ārkārtas apstākļiem saprot: atbalsta saņēmēja nāvi, atbalsta saņēmēja ilgstošu darbnespēju, lielas saimniecības daļas ekspropriāciju, ja to nevarēja paredzēt dienā, kad uzņēmās saistības, nopietnu dabas katastrofu, kas būtiski ietekmē saimniecības zemi, lauksaimniecības dzīvnieku

audzēšanai paredzēto ēku nejaušu nopostīšanu saimniecībā, epizootisku slimību, kas skārusi visus atbalsta saņēmēja lauksaimniecības dzīvniekus vai daļu no tiem.

Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka 2009.gada vasara bija ļoti sausa kā rezultātā upeņu stādījumi samazinājās uz pusi *(lietas 176.lapa)*. Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus tam, ka 2009.gada vasarā bija tik liels sausums, kas būtu kvalificējams kā nopietna dabas katastrofa un būtu atzīstams par ārkārtas apstākļiem Noteikumu Nr.282 izpratnē. Norādāms, ka pieteicēja nav arī ziņojusi par ārkārtas apstākļu iestāšanos, lūdzot atlikt uz laiku saistību izpildi.

[15] Tiesas ieskatā, piesakoties atbalsta programmai, pieteicējai bija jāņem vērā, ka upeņu stādījumu izveidošana un kopšana prasa īpašas prasmes un zināšanas. Pieteicējai pirms saistību pārņemšanas bija jāiepazīstas ar faktisko situāciju un jāizvērtē savas iespējas izpildīt atbalsta programmas ietvaros izvirzītos nosacījumus un pārņemot saistības ar pietiekamu rūpību bija jārūpējas par esošajiem un jaunveidojamiem stādījumiem, izpildot pasākuma „Agrovide" apakšpasākuma „Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība" ietvaros izvirzītās prasības.

[16] Noteikumu Nr.282 62.punkts noteica, ja pēc iesnieguma iesniegšanas vai šo noteikumu 60.punktā minētā termiņa šo noteikumu 57.punktā minēto iesniegumu datos radušās izmaiņas, atbalsta pretendents rakstiski informē par to Lauku atbalsta dienestu (nepaplašinot iesnieguma datus) līdz dienai, kad Lauku atbalsta dienests ir rakstiski informējis atbalsta pretendentu par atbalsta piešķiršanu vai kamēr nav informējis par pārkāpumiem iesniegumā, vai pārbaudē uz vietas saimniecībā nav atklāti pārkāpumi.

Pieteicēja LAD LRLP vērsusies ar iesniegumu 2009.gada 19.novembrī, lūdzot laukiem Nr.1, Nr.2, Nr.3, Nr.4, Nr.5, Nr.11 un Nr.13, kuros deklarēta kultūra „Upenes", mainīt kultūru uz „Aramzemē sētie ilggadīgie zālāji" *(lietas 129.lapa)*, tas ir jau pēc sertificējošās institūcijas biedrības „Vides kvalitāte" amatpersonu sagatavotā un parakstītā atzinuma 2009.gada 4.septembrī un 2009.gada 11.novembrī, kurā konstatēti pārkāpumi.

Secināms, ka iesniegtie labojumi nebija pieļaujami, jo tie veikti pēc iesniegumā konstatētajiem pārkāpumiem. Šādos apstākļos LAD LRLP nebija arī nekāda pamata pieteicējai izmaksāt mazāku atbalstu, kas atbilst kultūrai „Aramzemē sētie ilggadīgie zālāji".

[17] Tiesas ieskatā pieteicējas norādītais apstāklis, ka, vēršoties ar e-pasta starpniecību LAD LRLP, saņemta atbilde, ka kultūras kodu var šobrīd mainīt bez soda sankcijām *(lietas 79.lapa)*, nevarēja radīt pieteicējai tiesisko paļāvību.

Pieteicēja lietā nav iesniegusi jautājumu, kas uzdots LAD LRLP amatpersonām, līdz ar to nav iespējams izvērtēt sniegto atbildi, jo tā

vērtējama kontekstā ar uzdoto jautājumu. Tāpat norādāms, ka tā kā minēto atbildi pieteicēja saņēmusi 2009.gada 12.septembrī, tad šajā brīdī LAD LRLP nebija zināms par biedrības „Vides kvalitāte" pieteicējas deklarēto lauku veiktās pārbaudes rezultātā konstatētajiem pārkāpumiem, jo atzinums, kā tas iepriekš norādīts, parakstīts 2009.gada 4.septembrī un 2009.gada 11.novembrī.

[18] Balstoties uz iepriekš minēto, tiesa neatrod pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Atbildētājs Lēmumā ir vērtējis tā rīcībā esošos pierādījumus un pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts ir izdots pamatoti, uzliekot pienākumu pieteicējai atmaksāt saņemto atbalstu Ls 17895,70 apmērā. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt pilnībā *J.K.* pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta 2010.gada 22.jūnija lēmuma Nr.6.4/K-223/2.1-24/455 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis